

לשיות כן רק שלפי דעתו נקרא כן וכמו"כ כאן לפי
דעתם מהם נקווין וכו' כדליתא בזה"ק (ויקרא ח')
ואקיד גם כהני קוין דנטיין בנשרא וכו' אבל בישראל
נאמר ואני חנונה לכם לרעה אותה היינו פנים בפנים
עם אהבת הנותן. ארץ זבת חלב ודבש והיינו טוב מעלמו
שהשי"ת רולה מעלמו להשפיע להם והיינו בארץ ישראל
לריכיש להחמין עד עם הראוי אזי יולא מעלמו פירות
הראויים ולא בהכרח כמו במלרים שמדרימים אותה
ומשיישים לה רק טוב מעלמו ואם חמחר להוליא כמחבולת
קודם העת אזי לא תיליא פירות טובים ולכן הגם
שהאומות היה בקיאים מאוד בישוב הארץ כדל"י (שנה
פה) שהיו בקיאים בישובו של ארץ שהי' אומרים מלא
קנה זו וכו' וכד"ו לא הי' מוליאים פירות טובות לפי
שלקחו קודם בזמן ואף שאיחא (כתובות פג): ובשאר
מקומות) גוליליא טב מקרא זהו רק במקום שאינו מבורר
שהשי"ת מכן להשפיע ורק בא"י שהוא ארץ אשר הי'
דורש אותה תמיד שם הי' ישראל מאמינים שקרא טב
מבולינא כי בניהמיק עבדו תמיד שלא לקחת במהירות
מה שאינו רגון השי"ת ולזה נחמקו תמיד שכן הוא
אצל השי"ת שמי שהולך בזרון אז מסמין הארץ איש
ואינה נוחמת הטובות אשר בה ומי שהולך ביראה
ובנידורים ששומר שבת ושמיטין ויוכלות במהירות כרגונו
יהי' נוחמת כל הטובות וכן כד"מ מי שהולך ביראה
מוסיף השי"ת לו טעמי טובים וכסיפך וכו' והו' זבת
חלב וכו' היינו טוב תמיד שכל פעם השי"ת מוכיף:

(כח) ואומר לכם אתם תירשו את אדמתכם וגו' אני הי'
אלהיכם אשר הבדלתי אתכם מן העמים
זהבדלתם בין הבהמה הסהורה לטמאה ובין העוף
הטמא לטהור. בבהמה נחב מחילה טבירים לפי שפרט
בבהמה פהורים ונטוף פרט מחילה טמאים לפי שפרט
בחורה טמאים. אשר כדלתי לכם לפמא וגו'. ענין
הוא שבארש מה שישראל כמה מוכרלים מן האומות
הוא רק פ"י שהשי"ת הכדיל אותם שבאומות כל המשיהם
הוא רע וישראל כמה מוכרלים לחלקו של השי"ת ככל
מצביהם וביטן שזו הכדלת הוא רק לפני השי"ת לבד
והאדם אינו רואה זאת לזה לריכיש ישראל לפשות
הכדלת מלדס והיינו ללמס מלחם ככל פעולה ופשוטה
שמכל דבר יוכר כבוד שמים ואז יהי' הכדל בין פעולתם
לפעולת האומות אשר רק לטיבתם וסאלותם וזה הכדלתם
בין שבנתם וגו' כי מן הכדלת שהשי"ת מכדיל בינים
לכין האומות מזה יכולים ישראל להכדיל בין עמא
לטהור היינו להכיר הסמינים וכמו שנהבאר לפיל
וכשינמור לנמרי הכדלת של ישראל אזי ירחם השי"ת
הכדלתו וזה והייחס לי קדושים וגו' ואכדל אהכס וגו'
כי בשוה"ז הסמיר השי"ת הכדלתו כדי שישראל יפשו
הכדלת מלדס כניל וכשהם יפשו כפי כוחם אזי יפחם
השי"ת הכדלתו וישראל לא ילערכו עוד לעשות שום
הכדלת מלדס ללמס מלחם ויהי' רשאים לעשות פעולתם
כמו האומות ועכ"ו יכירו בכל פעולת ישראל כהם ורע
בדרך הי' ונמו שנתחילת הכדלת נאמר קדושים תהי'
ובסיפוך נקראת ג"כ קדשה שבולנת בהתפשטות כמו"כ
"מן השי"ת לעמיד קדושה שלא ילערכו לשום למלום
ויהי' מלא טוב כי כל מה הכדלת ששאו מלידס באה
להם מכה הכדלת שמלד השי"ת והוא הפיקר ולזאת
נאמר מחילה הכדלת מלד השי"ת שפי"ו בא להם בכה
לעשות הכדלת מלידס ואח"ז לא ילערכו עוד להכדלת
מלד השי"ת ויהי' יוכר לכל והו' ואכדל אהכס מן
השמים לשיות לי ואהם תירשו את אדמתכם וגו' זבת
חלב ודבש ימן כי האדמה הזאת אינה לריכיש לפשולת
הדם להוליא פירותי כארץ מזרים כ"ס והסקית כרגליך
וגו' שמכריתו לטיבו להאדמת שמוילא פירותי ולא כן
כאן כאמור זבת חלב ודבש טוב מעלמו שבביסמיק לא הי'
נוכל האדם מה שאינו כרגונו ימ' והארץ שהשי"ת
בשנתה פירותי וכן אפילו גפן של זבת שהי' מוליא
פירות וחוץ אזי הי' אלסיכס אשר כדלתי וגו' :

שיבת "הכותל" ירושלים
לעילוי נשמת
רבי לוי ב"ר משה כלאתי ז"ל
תרומת אשתו וילדי - פונדון